

Publication/Creation

July 1953

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/aztu4rgw>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

est: Nihil hic nisi benedictio & benefactum, precatio, impositio manuum, & salutaris contrectatio, crucisignatio, quæ ceremonia eadem est in baptismo, appensio auri, quod non est amuletum vel periaptum, sed eleemosyna sacra, & charitatis pignus, siue auctoramentum; denique nihil nisi cultus Dei, veneratio Christi, curatio & sanitas Christiani: nullæ hic præstigiæ, nullæ incantamenta, nullæ imagunculæ, nulla sigilla, nulli characteres, nulla phantasmata, nihil fictum, falsumue reperitur: totum hoc miraculosæ effectiōnis quantumcunque est, quod est certè maximum, veri ac solidi miraculi loco numerandum est: sicut enim lotio pedum regibus Angliæ ceremonia anniuersaria est, ita curatio strumæ attactu manuum non tam annua, quam menstrua ac pene quotidiana est. Quotusquisque autem illam sanctorum, & sanctorum, vel Christi pauperum, lotionem pedum vituperare iure merito potest? in qua tanta Maiestas, quanta in terris maior nulla est, ad humillima pedum oscula abiecerit se, id est Christianis fratribus & sororibus propter Christum subiecerit se, neque suppuduerit tale humilitatis documentum semel ac iterum, sed sæpius in hoc breui vitæ curriculo ostendere. Sed hoc opus est aduersus homines corpore & valentes, & sanos; quiddam humile tamen & valde demissum Christianitatis officium est, quia lotio pedum

pedum, eorundemque deosculatio benefici-um certe quidem non est, si regiam liberalitatem & eleemosynam exceperis, quæ aliud est, & diuersum a salute corporis, quæ comparatur beneficio medendi morbo, non beneficentia erga morbosum. Quantum ego assequor, & hæc lotio, & illa sanatio, altera alterius laudem mirabiliter auget, & amplificat; veruntamen voluminibus laudum mearum haud facile laudationem istius diuini muneris ac charismatis sanandi instituerim, ac verarum laudum cumulo compleuerim; ô longe, lateque diffusam laudem, ô singularem & diuinam dotem, ô vere Christianum pectus, dignum maioribus suis, regibus clarissimis & Christianissimis, ô admirabilem humilitatis spiritum, dignum Apostolis Apostolicisque viris; & primæuæ ecclesiæ Christianis, & confessoribus, & martyribus dignum; ô salutiferam manum quæ in tot miserorum mortalium opitulationem semper extenta, semper exporrecta est: Quoties ego vidi serenissimam eius MAIESTATEM in genua procidentem, toto corpore menteq; adorantem, Deum verum inuocantem Christoque Saluatori supplicantem protalibus; quoties vidi illam perpulchris manibus, & dealbata niue candidioribus, audaciusculè absque villo fastidio, non summis digitis tangentem, sed prementem & contrectantem